

عنوان مقاله:

حدود صلاحیت قوای مقننه و مجریه در تصویب قراردادهای بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه دانش حقوق عمومی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

توکل حبیب زاده - استادیار دانشگاه امام صادق (علیه السلام)، تهران، ایران

حسین خلف رضایی

خلاصه مقاله:

انعقاد موافقت نامه های بین المللی از بارزترین جلوه های سیاست خارجی و حضور فعالانه دولت در مناسبات بین المللی محسوب می شود که به دلیل قابلیت اثرگذاری قابل توجه بر منافع کشور، مشمول ملاحظات و تضمینات حقوقی ویژه ای قرار گرفته است. به موجب اصول 77 و 125 قانون اساسی، امضای قراردادها و موافقت نامه های بین المللی پس از تصویب مجلس شورای اسلامی با رئیس جمهور است. در این میان، با توجه به سیستم استقلال قوا (اصل 57) که مستلزم عدم مداخله یک قوه در صلاحیت های اختصاصی قوای دیگر است، بحث ها و مناقشات فراوانی در مورد جایگاه عهد بین المللی از منظر جنبه های اجرایی یا تقنینی آن در گرفته است که تعریف و تبیین مفهومی چنین موافقت نامه هایی می تواند پاسخگوی بسیاری از ابهامات موجود باشد.

کلمات کلیدی:

موافقت نامه بین المللی، موافقت نامه اجرایی، تصویب، حقوق بین الملل، اصول 77 و 125 قانون اساسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/985326>

